

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

BEFORE THE MADURAI BENCH OF MADRAS HIGH COURT

DATED : 23.02.2024

CORAM

THE HON'BLE MRS.JUSTICE R.HEMALATHA

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

and

Crl.M.P.(MD)Nos.2804 & 2805 of 2019

Shanmugam

... Petitioner

Vs.

M/S.Niraimathi Diamond
Rep.by its working partner,
R.S.Maniyan,
S/o.Ramasamy,
No.306, BI, Bharathi Nagar, 1st floor,
Mahatma Gandhi Road,
Karur-2.

... Respondent

Prayer: Criminal Revision Petition filed under Section 397 r/w 401 of the Code of Criminal Procedure, to call for the records and set aside the conviction and sentence passed in C.C.No.66 of 2016 dated 15.11.2017 by the learned Judicial Magistrate (Fast Tract Court-Magistrate Level) Karur which was confirmed in Crl.A.No.170 of 2017 dated 23.04.2018 by the learned Additional District and Sessions Judge, Karur.

For Petitioner : Mr.R.Murali

For Respondent : Mr.P.Gunasekaran

WEB COPY

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

ORDER

Challenging the judgment and orders passed in Crl.A.No.170 of 2017 by the Additional District and Sessions Judge, Karur, the present criminal revision case is filed.

2.For the sake of convenience, the parties are referred to as per the ranking in the trial Court. Brief facts of the case of the complainant are as follows:-

2(i)The accused borrowed a sum of Rs.3,00,000/- from the complainant to meet his urgent family expenses on 27.06.2012 and executed a promissory note (Ex.P3) promising to repay the principal together interest at the rate of 24% per annum on demand by the latter. On 29.07.2013 he handed over a cheque bearing No.527157 (Ex.P4) for a sum of Rs.3,00,000/- drawn on City Union Bank, Thanjavur Branch. When the cheque was presented by the complainant through his banker, viz, United Bank of India, Karur Branch, on 30.07.2013, the same was returned for the reason Funds Insufficient(Ex.P5). Thereafter, the complainant issued a statutory notice (Ex.P6) dated 26.08.2013 to the accused calling upon him to repay the amount borrowed by him. The said

notice was returned with a postal endorsement door-locked and intimation was delivered. According to the complainant though the accused was in know of the fact that a legal notice was issued to him, he did not come forward to make good the payment. Therefore, he filed a private complaint under Section 200 Cr.P.C., in C.C.No.7 of 2014 before the Judicial Magistrate (Fast Tract Court-Magistrate Level) Karur against the accused for the offences punishable under Sections 138 & 142 of the Negotiable Instruments Act.

2(ii)The learned Judicial Magistrate took cognizance of the offence and issued summons to the accused under Section 204 Cr.P.C. On the appearance of the accused, copies of records were furnished to him under Section 207 Cr.P.C by the learned Judicial Magistrate. The substance of accusation was put to the accused and the accused pleaded not guilty. Therefore, the case was posted for trial. The complainant examined himself and one another witness and marked Ex.P1 to Ex.P7. The circumstances appearing in evidence against the accused were put to him under Section 313 Cr.P.C., and the accused denied of having committed any offence. He examined himself and two other witnesses. The Court marked Ex.X1 & Ex.Y1.

WEB COPY

2(iii)On 15.11.2017, the learned Judicial Magistrate, Karur, after analysing the oral and documentary evidence adduced on both sides, convicted the accused for the offence punishable under Section 138 of Negotiable Instruments Act and sentenced him to undergo simple imprisonment for a period of five months and to pay fine of Rs.2,000/-, in default, to undergo simple imprisonment of 30 days.

2(iv)Aggrieved over the same, the accused filed an appeal before the learned Additional District and Sessions Judge, Karur in Crl.A.No.170 of 2017. The learned Additional District and Sessions Judge, Karur confirmed the conviction and sentence passed by the trial Court vide its judgment dated 23.04.2018. Challenging the same, the present criminal revision case is filed by the accused.

3.The learned counsel appearing for the petitioner/accused would contend that the petitioner/accused did not hand over the cheque on 29.07.2013 as alleged by the respondent/complainant as he was working on that particular date in Southern Railways at Thiruvavarur. In this regard, he has examined the officials working in Southern Railways as R.W.2 and

R.W.3. His contention is that the evidence of R.W.2 & R.W.3 were not at all considered by both the Courts below. He drew the attention of the Court to the complaint given by the respondent, in which, he had specifically averred that the petitioner borrowed money on 27.06.2012 and handed over the cheque on 29.07.2013. The Master Register, which is an extract of the Attendance Register was produced by R.W.2 and according to the learned counsel, it would clearly reveal the fact that the accused was actually working in Southern Railways at Thiruvavarur on 29.07.2013. Therefore, he could not have gone over to the office of the respondent and handed over the cheque.

4.Per contra, the learned counsel appearing for the respondent would contend that the both Courts, after analysing evidence on record had come to a correct conclusion that the accused committed an offence under Section 138 of Negotiable Instruments Act and there are no grounds to interfere with the same.

5.It is seen from the records that the accused did not deny his signature on the cheque dated 29.07.2013 and therefore, there is a presumption under Sections 118 and 139 of Negotiable Instruments Act,

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

unless the contrary is proved. The only contention of the present petitioner is that since he was working in Southern Railways at Thiruvavarur and he did not hand over the cheque on 29.07.2013 as alleged by the respondent. Though R.W.2 had produced the Master Attendance Register (an extract), which shows that the present petitioner had worked on 29.07.2013, it is pertinent to point out that the petitioner did not produce the Attendance Register for the relevant period. R.W.2 during the course of cross-examination had deposed that they used to destroy the original Attendance Register once in three years and therefore, he was unable to produce the same. On the contrary, in the Authorisation Letter dated 15.05.2017 issued to R.W.2 by the Southern Railways, it is specifically stated that the original Attendance Register was lost and therefore, could not be sent to the Court. This contradiction has been noted down by both the Courts below and had come to a definite conclusion that the accused had not discharged his burden of proof as envisaged under Section 118 of the Negotiable Instruments Act. The observation of the I Appellate Court in this regard is extracted hereunder for better understanding:-

மேலும், எதிரி புகார்தாரர் நிறுவனத்திற்கு வழக்கு
காசோலையை கொடுத்ததாக கூறப்படும் தேதியான 29.07.2013
தேதியில் எதிரி திருவாரூரில் பகல் பணியில் பணிபுரிந்ததாகவும்,
அதனால் புகார்தாரர் கூறுவதுபோல் வழக்கு காசோலை
கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் ஏற்கனவே 28.06.2012 ஆம் தேதி

WEB COPY

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

வாங்கிய கடனுக்கு ஆதரவாக கொடுத்த நிரப்பப்படாத காசோலையை பயன்படுத்தித்தான் இந்த பொய்யான வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற எதிர் தரப்பு வாத்தத்தை பரிசீலிக்கும்போது, எதிர் திருவாரூர் தென்னக ரயில்வே ரயில்வேயில் பணிபுரிந்து வருகிறார் என்பது புகார்தாரர் தரப்பில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 29.07.2013 தேதியில் எதிர் திருவாரூர் தென்னக ரயில்வேயில் பணியில் இருந்துள்ளாரா என்பதைக் கண்டறிய எதிர் தரப்பில் நிகுபணம் செய்யப்படுவதற்காக எதிர் தரப்பில் தென்னக ரயில்வேயில் திருவாரூர் ரயில்வே ஐங்சனில் சீனியர் செக்ஸன் இன் ஜினியராக இயந்திரவியல் பிரிவில் பணிபுரிந்து வரும் திரு.ரவிச்சந்திரன் என்பவர் எ.சா.2 ஆகவும் பின்னிட்டு தென்னக ரயில்வேயில் கேரேஜ் சூப்பிரண்டாக பணிபுரிந்து வரும் பொன்.கணேசன் என்பவர் எ.சா.3 ஆகவும் விசாரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எ.சா.2 தனது சாட்சியத்தில் எதிர் கடந்த 29.07.2013 தேதி திருவாரூர் ரயில்வே ஐங்சனில் பகல் நேர பணியில் இருந்ததாக கூறியுள்ளார். எ.ம.சா.2ன் சாட்சியத்தில் குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 29.07.2013ம் தேதியிட்ட தென்னக ரயில்வேயில் பராமரித்து வரும் மாஸ்டர் ரிஜஸ்டர் சா.சா.ஓம்-1ன் படி 29.07.2013 தேதி அன்றைய தேதியில் எதிர் பணியில் இருந்ததாக காணப்படுகிறது. ஆனால் தென்னக ரயில்வேயில் பராமரித்து வரும் எதிரியின் வருகை பதிவேடு நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. எதிரியின் வருகைப்பதிவேடு ஏன் தாக்கல் செய்யவில்லை என்று புகார்தாரர் தரப்பில் குறிப்பாக குறுக்கு விசாரணை செய்தபோது, எ.சா.2 ஆனவர் வருகைப்பதிவேடு அழிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், 3 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தங்களது அலுவலகத்தில் வருகை பதிவேடு அழிக்கப்பட்டு விடும் என்று கூறியுள்ளார். எ.சா.2க்கு நீதிமன்றத்தில் சாட்சியம் அளிப்பதற்கு கொடுத்த அனுமதி கடிதம் புகார்தாரர் தரப்பில் சா.சா.ஆ.எக்ஸ்.1 ஆக தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. 15.05.2017 தேதியிட்ட சா.சா.ஆ.எக்ஸ்.1 அனுமதி கடிதத்தை பரிசீலிக்கும்போது, தென்னக ரயில்வே திருவாரூர் கிளையில் பராமரித்து வந்த 2013ம் ஆண்டிற்கான வருகைப்பதிவேடு தொலைந்துவிட்டதாக கூறப்படுகிறது.

எ.சா.2 ன் சாட்சியமும் சா.சா.ஆ.எக்ஸ்.1 சாட்சியமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு காணப்படுகிறது. 2013ம் ஆண்டிற்கான தேன்னக ரயில்வே திருவாரூர் கிளையில் பராமரித்து வரப்பட்ட வருகைப்பதிவேடு அழிக்கப்பட்டுவிட்டதா அல்லது தொலைந்து போய்விட்டதா என்பது குறித்து பெருத்த சந்தேகம் எழுகின்றது. எ.சா. 3 தனது சாட்சியத்தில் வருகைப் பதிவேட்டை வைத்து தான் மாஸ்டர் ரிஜஸ்டர் சா.சா.ஓம்-1 பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் அவர் தனது சாட்சியத்தில் வருகைப்பதிவேடு தொலைக்கப்பட்டதா, அழிக்கப்பட்டதா அல்லது கரையான் அரிக்கப்பட்டதா என்றும், என்னால் குறிப்பாக சொல்ல இயலாது என்றும் சாட்சியம் அளித்துள்ளார். மேலும் எ.சா.3, 29.07.2013ம் தேதி மேற்படி அலுவலகத்தில் பணிபுரியவில்லை என்றும் மாஸ்டர் ரிஜஸ்டர் ஆவணத்தை பார்த்து சாட்சியம் அளிப்பதாக தெரிவித்துள்ளார். எ.சா.2 தேன்னக ரயில்வேயில் எதிரிக்கு கீழ் பணிபுரிந்து வருவதாக சாட்சியம் அளித்துள்ளார். எதிரி தரப்பில் குறிப்பாக வேற்றிடை வாதம் என்ற நிலைப்பாடு எடுக்கப்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் வேற்றிடை வாதத்தை எந்தவித சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு எதிரி தரப்பை சார்ந்ததாகும். 29.07.2013ம் தேதி புகார்தாரர் பணியில் இருந்தார் என்பதற்கு முக்கிய ஆவணமாக வருகைப் பதிவேடு எதிரி தரப்பில் குறியீடு செய்யப்படாத நிலையில் வருகைப்பதிவேட்டை பராமரிக்கப்பட்டு வரும் மாஸ்டர் ரிஜஸ்டர் சா.சா.ஓம்.1 ஆவணத்தை வைத்து எதிரி மேற்கொண்டுள்ள வேற்றிடை வாதம் எதிரிக்கு ஆதரவாக உள்ளதாக கருத இயலவில்லை.

6.It is also pertinent to point out that P.W.2 in his evidence had deposed that the accused had gone over to the office of the complainant on the previous date ie., 28.07.2013 and handed over the cheque dated 29.07.2013.

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

WEB COPY

7.This is a concurrent finding by both the Courts below and this Court cannot interfere with the same while hearing a revision under Section 397 Cr.P.C., unless it is perverse. The first Appellate Court had passed a well reasoned order and by any stretch of imagination can it be termed as perverse. The sentence imposed on the accused also cannot said to be on higher side and therefore, I do not see any reason to interfere with the conviction and sentence passed by both the Courts below. Accordingly, this criminal revision case is dismissed. Consequently, connected miscellaneous petitions are closed.

23.02.2024

Index: Yes/ No
Neutral Citation: Yes / No
Speaking Order / Non-Speaking Order

gns

To

- 1.The Judicial Magistrate (Fast Tract Court-Magistrate Level),
Karur.
- 2.The Additional District and Sessions Judge,
Karur.

WEB COPY

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

R.HEMALATHA, J.

gns

Crl.R.C.(MD)No.183 of 2019

23.02.2024